

CONTRIBUȚII LA FITOCENOLOGIA PĂDURILOR DIN BAZINUL CHINEJII (JUD. GALAȚI)

I. Sârbu

Cu prilejul cercetărilor efectuate, timp de mai mulți ani, asupra vegetației din Bazinul Chinejii, mi-a atras atenția structura specifică a gorunetelor din regiune, pe care le-am separat într-o asociație nouă: *Tilio tomentosae* — *Quercetum dalechampii*. (Tabelul nr. 1, anexat).

Arboretele încadrate în această asociație se află în jumătatea nordică a regiunii, ocupînd formele de relief mai înalte, cu altitudine între 200—300 m s. m., în expoziții N, E, V, pe platouri și mai rar în expoziții sudice cu înclinare slabă. În zona de interferență cu pădurile de *Quercus pubescens*, asociația apare pe văile înguste, orientate spre nord sau nord-est.

În ceea ce privește zonalitatea, asociația se află în spațiul de tranziție dintre pădurile xeroterme alcătuite din *Quercus pubescens*, din silvostepă, pe de o parte și cele mezofile, de *Quercus petraea* și *Q. robur* din zona forestieră, pe de altă parte.

Fitocenologic se situează la interferența claselor *Carpino-Fagetea* și *Quercetea pubescenti-petraeae*, situație similară cu aceea a asociației *Tilio tomentosae-roburi-Carpinetum*, descrisă din Cîmpia Vlăsiei (5).

Solurile pe care se instalează asemenea păduri, sînt cenușii și brune, formate pe depozite loesoide remaniate, slab podzolite, cu pH între 5—6, rareori sub 5, cu 1,5—6% humus în orizontul A și gradul de saturație în baze, în orizontul A, cuprins între 66—80%.

În aceste condiții s-au instalat păduri de șleau în care specia edificatoare și dominantă este *Quercus petraea ssp. dalechampii*, element balcanic xeromezofil, cu pretenții mai modeste față de umiditate, care în timpul verii este de multe ori deficitară.

Alături de *Quercus petraea ssp. dalechampii*, mai considerăm ca specii de recunoaștere pentru asociație și următoarele specii, tot de origine meridională: *Tilia tomentosa*, *Sorbus domestica* și *Symphytum ottomanum*.

Structură. Etajul arborilor are o consistență între 7—9, realizînd înălțimi pînă la 15 m și diametre între 10-35 cm, maximum 60 cm, la seminceri. Arbuștii sînt, uneori, destul de bine reprezentați, ajungînd

în unele cazuri la consistența 6. Stratul ierbos prezintă o acoperire variabilă, ajungând pînă la 25%.

Subunități. Au fost separate două faciesuri : cu *Cornus mas* (releveurile 32-35) și cu *Fraxinus excelsior* (releveurile 39-42), și o subasociație, *cotinetosum* (releveurile 27-31).

Comparație cu alte asociații. Din regiune a fost citată de Al. Borza (1) asociația *Quercetum sessiliflorae*, fără descriere și fără tabel fitocenologic, motiv pentru care nu am putut să o comparăm cu a noastră. După stațiunile indicate considerăm că denumirea se referă la aceeași situație.

Unele asemănări ar avea cu asociația *Fraxino (orni) — Quercetum dalechampii* Doniță 1970, descrisă din nordul Dobrogei. Această asociație este caracterizată prin prezența unui etaj inferior, cu acoperire între 60—80%, alcătuit din *Carpinus orientalis* și *Fraxinus ornus*, specii care în regiunea studiată de noi lipsesc.

Se mai poate compara cu asociația *Tilio tomentosae — Quercetum dalechampiicerris* Soó (34) 57, prezentată în Ungaria (8). Una din deosebiri esențiale față de acest fitocenotaxon este că în regiunea studiată lipsește *Quercus cerris*.

Analiza bioformelor reliefează preponderența numerică a hemicriptofitelor (47,29%); ca acoperire, rolul dominant îl au megafanerofitele (12,83%) și microfanerofitele (8,1%). Dintre celelalte elemente, un procent mai semnificativ aparține geofitelor (12,16%).

Analiza fitogeografică a asociației evidențiază două aspecte. Pe de o parte, predominanța numerică a elementelor eurasiatice (34,45%), iar pe de altă parte acoperirea aparține elementelor meridionale, de diferite nuanțe (22,25%), imprimindu-i o nuanță termofilă, în comparație cu asociațiile de gorun cu carpen, aflate mai la nord, în regiuni mai umede.

În spectrul fitogeografic mai sînt prezente și alte elemente, care au o pondere neînsemnată în edificarea asociației.

CONTRIBUTIONS TO THE FOREST PHYTOCENOLOGY OF THE BAZINUL CHINEJII (THE DISTRICT OF GALAȚI)

Abstracts

In this paper we describe a new association : *Tilio tomentosae — Quercetum dalechampii*. Appointed stands in this association are located in the transitional zone of the *Quercus pubescens* forests from the forest-steppe and those of *Quercus petraea* and *Q. robur* forests from the forest zone. Phytocenologically, they are at the interference of the *Carpino-Fagetea* and *Quercetea pubescenti-petraeae* classes.

As species of recognition of the association the following specie are given : *Quercus petraea* ssp. *dalechampii*, *Tilia tomentosa*, *Sorbus domestica* and *Symphytum ottomanum*.

The following subunits were separated: the subassociation of *cotinetosium* (27—31 releves), two facies with *Cornus mas* (32—35 releves) and with *Fraxinus excelsior* (39—42 releves).

BIBLIOGRAFIE

1. BORZA AL., Contribuții la flora și vegetația din răsăritul României. Contrib. Bot. Cluj, 1958.
2. DIHORU GH., DONIȚA N., Flora și vegetația Podișului Babadag. Ed. Acad., București, 1970.
3. Dobrescu C., Flora și vegetația din Bazinul superior al Bîrladului (Podișul Central Moldovenesc). Rezumatul tezei de doctorat, București, 1974.
4. DONIȚA N., PURCELEAN ST., Pădurile de șleau din R. S. România și gospodărirea lor. Ed. „Ceres”, București, 1975.
5. LEANDRU V., Studiu ecologic și silvicultural al pădurilor de șleau din Cîmpia Vlășiei. Rezumatul tezei de doctorat, București, 1976.
6. MITITELU D., Flora și vegetația din Depresiunea și Colinele Elanului (jud. Vaslui). Rezumatul tezei de doctorat, Iași, 1973.
7. PASCOVSCHI S., DONIȚA N., Vegetația lemnoasă din silvostepa României, Ed. Acad. București, 1967.
8. SOÓ R., Aufzählung Der Assoziationen Der Ungarischen Vegetation nach den neueren zönosystematisch-nomenklatorischen ergebnissen. Acta Bot. Acad. Sc. Hung., t. 17, 1—2, Budapest, 1971.

Tilio-tomentosae   Quercetum dalechampii facies cu Cornus mas

